DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 30-ten APRIL, 1831. N. 17

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

De ligging van Curaçao was reeds in vroegere tyden bekend.

In een oud werk, den titel voerende van *Voyagien naar Oost en West-Indiën door J. L. Gottfried*, vinden wy de volgende byzonderheden:

Gedurende den oorlog tusschen Koningin Elisabeth van Engeland en Koning Philippus II. van Spanje en wel in den jare 1593, werd door het Engelsche gouvernement een klein eskader, bestaande in drie oorlogsvaartuigen, onder den Graaf van Cumberland, naar de West-Indiën afgezonden om de Spanjaarden te beoorlogen, welk eskader zyne koers naar Margaritha rigttede.

Op de kusten van dat eiland bestonden toenmaals zeer ryke banken van parel oester schelpen. Geen wonder dus dat de Spanjaarden, die de nieuwe wereld bezochten, niet zoo zeer om zich te verryken door de schatten die de landbouw hun aanbood, als wel door het zoeken van kostbare metalen, edelgesteenten en paarlen, zich in groot getal hier neder zetteden en met den grootsten yver het parel visschen aanvingen. De oogst beloonde de moeite rykelyk: eene ontzettende menigte paarlen, waaronder sommigen van verbazende grootte, werden jaarlyks naar Spanje gezonden. De parelbanken in de oude wereld hadden reeds eeuwen lang door visscheryen geleden, maar in de nieuwe wereld hadden de parel oesters zich ongestoord kunnen vermenigvuldigen en voortgroeijen tot eene verbazende grootte. Deze visschery verspreidde welvaart en rykdom op Margaritha; de stad Nieuw Cadix pronkte met fraaije gebouwen en stelde eene groote weelde en pracht ten toon. Doch daar de Spanjaarden deze oester banken met alle krachten uitputteden, zonder haar den tyd te laten van weer aantegroeijen, zoo hadden zy dezelve eindelyk uitgeroeid, die dan ook sedert twee en eene halve eeuw niet meer ten voorschyn zyn gekomen.— Sedert dit tydstip verviel ook de welvaart van Margaritha en geen spoor is er overgebleven van de stad Nieuw Cadix.

Het Engelsche eskader dan te Margaritha aangekomen zynde, zettede eenig krygsvolk aan land, dat eene aanzienlyke buit aan paarlen en specie maakte.

Van daar zeilde dit eskader naar Curaçao, waar het volk aan land stapte om ververschingen in te nemen, ten einde de krygsverrigtingen tegen de vyanden te Rio de la Hacha te kunnen voortzetten.

Zeker is men hier aan wal geweest in eene der baaijen aan de zuid zyde van dit eiland, doch aan welke? waarin bestond deze ververshing, was het alleen in drinkbaar water of ook in vee en lands voortbrengselen? en heeft men er geene Indianen of Spanjaarden ontmoet? In het reisberigt wordt hiervan niets gemeld.

In den jare 1601 kwam kapitein Middelton, die een Engelsch oorlogschip kommandeerde te Bonaire ten anker.

Dat deze zeevaarder met de ligging van Curaçao bekend was, blykt uit het berigt, dat hy geeft wegens den stroom die er loopt, en hoe men moet sturen als men van Bonaire vertrekkende de zuid zyde van Curaçao wil aandoen. Hy zeilde echter dit eiland voorby en wierp het anker vóór Aruba.

Hier zond hy eenig volk aan wal om versch water in te nemen, doch zy werden door de Indianen overvallen, die zeven der manschappen dood sloegen.

Het blykt uit dit verhaal dat de Indianen van Aruba woeste en moordzuchtige menschen zyn geweest, daar zy vreedzame zeevaarders, die hen niet beleedigd hadden, verradelyk konden vermoorden.

In een der spelonken te Aruba vindt men vele menschen beenderen, van welke de overlevering zegt, dat dit de beenderen zyn van Indianen die aldaar de wyk hadden genomen voor zeeroovers, welke op Aruba geland waren en welke Indianen door deze zeeroovers waren vermoord geworden.

Mogelyk waren dit de Engelschen van het schip van Middelton, die zulks gedaan hadden om wraak te nemen over den moord hunner broeders; en het zal zyn met deze mondelingsche overlevering zoo als het met de andere overleveringen gaat: zy hebben wel eene ware geschiedenis ten grondslag, doch die door het mondelyksche oververhalen van het eene geslacht tot het andere verminkt is geworden.

DE STOKVISCHVANGST DER VEREENIGDE STATEN.

(Uit de Gloucester Telegraph.)

De Stokvischvangst der Vereenigde Staten op de banken van New-Foundland, aan de kust van Labrador en in de baai des Chaleurs (op den westeroever van de St. Lauwrensgolf) houdt jaarlyks 1,232 vaartuigen werkzaam, namelyk 584 op de banken en 648 in de baai en aan de kust van Labrador; de 584 bankvaarders zyn ongeveer 36,540 tonnen groot en worden door 4,617 mannen en jongens bediend; elk vaartuig heeft eenen jongen. Deze schepen vangen en bereiden nagenoeg 510,000 centenaars visch, doen gewoonlyk drie reizen in het jaar en verbruiken 81,170 okshoofden zout. Elk schip komt op circa 2000 dollars te staan, en de gemiddelde prys der visch op de vreemde markten is 5 à 6 dollars per centenaar. Buitendien halen de visschers uit het afval van de visch jaarlyks nog 17,520 tonnen traan, die 10 dollars de ton waard is. De kosten van uitrusting voor elk schip bedragen jaarlyks, het zout niet mede gerekend, 900 dollars. De 648 vaartuigen, die aan de kust van Labrador en in de baai visschen, hebben eenen inhoud van 48,600 tonnen-lasten en eene ekwigagie van 5,842 mannen en jongens. Zy vangen en bereiden jaarlyks 548 000 centenaars visch, doen elk jaar slechts eene reis en verbruiken jaarlyks 97,260 okshoofden zout. Elk dezer schepen komt op circa 1,600 dollars te staan en de jaarlyksche uitrustings kosten beloopen 1 050 dollars. Deze laatste klasse van vaartuigen is niet zoo veel waard als de bankvaartuigen *(bankers)* voornamelyk die uit de staten Maine, Rhode Island en Connecticut, welke meestal slechte barken zyn. Gewoonlyk bereiden deze visschers de visch voor het grootste gedeelte naby de plaats, waar zy is gevangen aan het strand, op klippen enz. en nemen de overigen mede naar huis. Vele ladingen van deze klipvisch gaan regelregt van Labrador naar Europa, en wel meestendeels naar de Middellandsche Zee, namelyk naar Alikante, Livorno, Napels, Marseille, enz. vermits de kleine visch op die markten meer wordt begeerd; en het grootste gedeelte der visch, welke men in de baai en aan de kust van Labrador vangt zeer klein van stuk is. De centenaar visch wordt daar met circa 5 dollars betaald Deze vaartuigen bereiden nagenoeg 20 000 ton traan, die op de markten der Vereenigde Staten van 3 tot 12 dollars per centenaar voor binnenlandsch verbruik gretigen aftrek genieten. Op de banken, in de baai en langs de kust van Labrador worden dus 1,232 vaartuigen, metende 85 140 ton en bemand met 10,459 koppen, tot de stokvischvangst gebezigd; zy verbruiken 178,570 okshoofden zout, vangen 1,158,700 centenaars visch en bereiden 37,520 tonnen traan.

Voorts bedient men zich ook van eene soort vaartuigen *jiggers* genaamd, kleine schoeners van omtrent 35 à 45 ton, die in het zuiderkanaal (misschien Fundy-baai) naby de Shoalseilanden, en by Kaap Sable visschen; deze zyn ten getalle van ongeveer 300, waarvan elk met 4 of 5, in het geheel dus met 1,200 koppen bemand is: zy vangen jaarlyks nagenoeg 75,000 centenaars visch, verbruiken 1,200 okshoofden zout en vervaardigen 4 000 ton traan De visch werd vroeger naar de West-Indiën verzonden, doch wordt thans meestendeels in de Staten zelven geconsumeerd.

Men heeft ook nog eene soort van vaartuigen, welke chebuctoo-booten of pinksterns genaamd worden; zy zyn 600 in getal, houden 19 tot 28 ton, of gezamenlyk 10,800 ton en zyn met drie koppen (dus in het geheel met 1,800) bemand, die jaarlyks 120,000 centenaars visch vangen, 9,000 vaten traan bereiden en 16,000 okshoofden zout verbruiken. Deze worden naar de West-Indiën geëxpedieerd of in het land zelve geconsumeerd, uitgenomen de allereerste vangst, welke van eene treffelyke hoedanigheid is, en te Bilbao en op de overige markten van het noordelyke Spanje duur betaald wordt.

Eindelyk worden ook nog 200 schoeners, groot 8 000 ton, met 1,600 mannen en jongens ekwipagie, ter makreelvisschery uitgezonden; deze vangen jaarlyks 50 000 vaten makreel en verbruiken 6 000 okshoofden zout. De vangst van zeepaling, zalm en haring is van groot gewigt en veroorzaakt een sterk verbruik van zout.

Het gezamenlyk getal der visschers vaartuigen bedragen tuitsdien, 2,332.

Hun tonnen inhoud	115,943.
Hunne bemanning	15,059.
Zy verbruiken	265,570 ton zout.
Zy vangen en bereiden	1,353,700 vaten stokvisch.
	50,000 vaten makreel.
	50,520 ton traan.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de rekeningen wegens het een percent patent regt over het 1ste kwartaal dezes jaars uitgeschreven en bezorgd zyn, zoo hebben wy, overeenkomstig de deswege bestaande verordeningen, goedgevonden en verstaan te bepalen en hierbŷ kennelŷk te maken: dat de Raad van Policie op aanstaanden Dingsdag den 3den Mei d. j. des voormiddags te tien ure in de Raad kamer op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam vergaderen zal, om tot 'smiddags te twaalf ure zitting te houden ter aanhooring en beslissing over de belangen der genen dewelke vermeenen mogten redenen van bezwaar tegen de aan hen bezorgde rekeningen te hebben.

Gearresteerd op Curaçao den 26sten April 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Wissels.

OP bekomene autorisatie van wege den Heer Directeur der kolonie worden aan den hoogst inschryvende aangeboden ZES STELLEN Wisselbrieven, ieder groot DUIZEND Gulden, getrokken door den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen op het Ministerie voor den Waterstaat, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 'sGravenhage.

De genen, welke verlangen mogten dezelve te bekomen, gelieven zich op aanstaanden Woensdag den 4den der maand Mei des voormiddags om elf ure met verzegelde biljetten van inschryving te vervoegen op het kantoor van den ondergeteekende, en den volgenden dag naar de uitkomst van de opening derzelve komen vernemen.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 27sten April 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 29sten April 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 14½ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 8sten April 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand April zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

OPROEPING!

DE ondergeteekende als speciale gemagtigde van de Heeren CLEMENT, MANUEL en PHELIPE LEYBA in den Boedel en Nalatenschap van wylen hunne moeder CATALINA AUGENIA LEYBA, roept by dezen op al de genen die nog vermeenen pretentien te hebben ten laste van gemelden Boedel, dezelven onverwyld te komen opgeven, aangezien de meergemelde Boedel in den loop der aanstaande maand Mei zonder verder uitstel tot eene finale likwiditeit zal worden gebragt.

ABM. DE MEZA.

Den 13den April 1831.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende van voornemen zynde zynen inboedel, bestaande uit Meubelen, Huisciraden, Juwelen, Goud en Zilverwerk, Boeken, &c. by Publieke Opveiling te verkoopen, maakt hierby aan het Publick bekend, dat de verkooping daarvan op Woensdag den 11den Mei des morgens te 10 ure ten huize van de Wed. [illegible] Frets, in de Breede Straat, zal plaats hebben, alwaar verder de goederen van Maandag den 2den Mei af aan te bezien zullen zyn.

JOSIAS DOVALE.

Den 27sten April 1831.

*** GETROUWD:

J. S. VAESSEN,
Eerste Lut. O. I. Artillerie, met verlof,
met
H. E. DE VEY,
Weduwe FRANCISCUS NYSSENO.

Amsterdam den 22den Maart 1831.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

23. golet Carolina, De Brer,	Bonaire
24. bark Barcelonesa, Alvares,	Barcelona
25. golet Amalia, Henriquez,	Coro
28. —— Dorothea, Hert,	Bonaire
—— Maria, Rotjes,	La Guayra

UITGEKLAARD—APRIL.

23. golet Aimable Lucia, Diedenhoven,
bark Fanny, De Haseth,
—— Marianna, Buelta,
28. —— Barcelonesa, Alvares,
29. golet Hammon Dugan, Brick,

Met de aankomst van eene schoener van La Guayra zyn er alhier zeer belangryke berigten wegens de staats aangelegenheden van Europa en van Venezuela ontvangen, en met dewelken wŷ zeer vriendelŷk zŷn begunstigd geworden. Zŷ komen hoofdzakelŷk hierop neder.

De Generaal Bermudez heeft voor het oogenblik de provintie Cumana onder het bewind van Venezuela gebragt en is in optogt tegen Barcelona om Generaal Monagas te bevechten.

Een brief uit Caracas van den 21sten dezer meldt onder anderen "dat Generaal Monagas in het est zit; Generaal Bermudez is in optogt uit Cumana om hem te Barcelona in te sluiten; Generaal Mariño trekt op van Caracas ook tegen Barcelona; zoo dat wanneer Generaal Paez naar de binnenlanden optrekke en zich van Guayana meester make, hy zich van alle kanten bezet zal vinden; want uit het oosten heeft hŷ Bermudez tegen zich; in het noorden vindt hy zich door de zee beperkt; uit het westen verwacht hŷ Mariño met deszelfs heirmagt; en in het zuiden, zŷne eenige wŷkplaats Guayana, moet hŷ verwachten door Paez troepen te zullen bezet worden." En dit is onvermŷdelŷk, want zoo men hem toelaat in de binnenlanden te nestelen, zal hŷ in Venezuela gedurige onlusten berokkenen, te meer daar hŷ door den beruchten Cisneros bŷgestaan wordt.

Men schŷnt redenen te hebben om de inzigten van Generaal Bermudez, of zŷnen tegenwoordigen bŷval tot de zaak van Venezuela te verdenken, alzoo zŷne benoeijing zeer laat is geweest en niet dan na dat hŷ persoonlŷk door den Generaal Monagas is belangd geworden, door een bevel om zich buitenlandsch te verwŷderen; terwŷl men daarbŷ vermoedt dat hŷ met der tyd trachten zal Cumana voor zich te houden. Het is mede zeer zonderling dat hŷ zich bepaald heeft met dat gedeelte alleen te hernemen en de troepen die van Caracas gezonden waren niet heeft gebruikt om het andere gedeelte van Generaal Monagas te ontrukken.

De beweging van de militie van Cumana, die op eene parade aldaar den Generaal Rojas heeft vermoord, op het oogenblik dat hŷ de kreet van "leve Venezuela" door die militie aangegeven, wilde bestraffen, heeft het innemen van Cumana gemakkelŷk gemaakt.

Ieder Generaal heeft aan de overkust buitendien de plaats zŷner geboorte, of waar hŷ het meest soldaten heeft gevormd, voor zich. Dit is in Cumana met Bermudez het geval; zoo als in Barcelona met Monagas. Deze houdt steeds zŷn voornemen vol. Herhaalde malen hebben zŷ Caracas doen opeischen. Die hoofdstad is rustig hoezeer de gevoelens der inwoners zeer verdeeld zŷn.

De jongste berigten willen dat de vŷandelŷke troepen zich van de Savana de Ocumare hebben verwŷderd, maar het schŷnt evenwel dat men van deze zŷde niet gezind is hen aantevallen.

Veel belooft men zich van den wederstand dien de Generaals Porto Carrero, Carmona en Lucque zoo gezegd wordt den Generaal Montilla in Carthagena bieden, welke plaats zoo men wil door die Generaals te land en ter zee belegerd wordt Te land door twaalf honderd man en ter zee door eene golet en kleinere vaartuigen. Men zegt dat die generaals zich voor de konstitutie van Bogota hebben verklaard, welke intusschen voor een gedeelte, door den Generaal Urdaneta op het advies zŷner ministers, weder in werking is gebragt, volgens hetwelk mede in Junŷ eene Konventie te Bogota zoude byeenkomen.

Men merkt hierby aan dat uit het gedrag van de genoemde veldheeren niet afteleiden is dat zŷ tot het herstel dier konstitutie werkzamer zullen zŷn dan hunne overige kameraden, daar dezelve al den grooten invloed welke de militairen bezitten zeer besnoeit; en zoo de liberalen weer op het kussen komen, zoude de tegenkanting sterker worden.

Men zie veel eer het begin in dit alles van de bewaarheids voorspelling, dat na Bolivar's dood zŷne veldheeren het rŷk zullen deelen; terwŷl het te voorzien is, dat wanneer Montilla het al zoude moeten opgeven, zŷne tegenwoordige bestrŷders het zullen doen zien waar het hun eigenlŷk mangelt.

Het Kongres te Valencia heeft zich dezer dagen bezig gehouden met het vraagstuk of men Commissarissen naar Bogota zenden zou. De Heer Canaval die van daar met eene zending te Valencia bevindt, is in onderhandeling.

Intusschen is de armoede overal groot; in het binnenste van Venezuela zŷn geheele dorpen ontvolkt, uit welken de inwoners voor het gedruis der wapenen vlieden, terwyl de soldaten die geene betaling krygen aan alles de hand slaan om zich te voeden, zoo dat in sommige levensmiddelen alhier, zich de duurte zeer doet gevoelen. De handel is op dezelfde hoogte; de koffy levert de beste speculatie, door de vryheid van uitgaande regten.

Dit is hetgeen over den toestand van zaken in Venezuela medegedeeld wordt.—Hoe deerniswaardig is niet dat land dat door de natuur van allen rykdom zoo ruim begunstigd is. Geen minder droevig tafereel hebben wŷ van Europa opgevangen.

Frankrŷk is op het punt van eene tegen omwenteling en wordt nu door twee partŷen, beide de dŷnastie van den tegenwoordigen Koning vŷandig, verdeeld. De eene is ten voordeele der uitroeping van den Hertog van Bourdeaux, als koning van Frankrŷk en bestaat uit de vredelievenden en uit de westelŷke en zuidelŷke gedeelten van Frankrŷk. De andere is voor eene republiek met alle hare wanordelŷke gevolgen en heeft haren zetel voornamelŷk in Parys. De kamer der gedeputeerden was op het punt van ontbonden te worden; men verwachtte eene verandering in het ministerie enz.

Het is noodig hierbŷ op te merken dat de Engelsche nieuwspapieren de aanhangers van den Hertog van Bourdeaux, vredelievenden noemen. Het is waar zŷ prediken den vrede maar zyn verre af dien te verlangen. Frankryk zoude in vrede gebleven zŷn, hadden zy geen voorwendsel gebruikt om den Hertog van Bourdeaux op den reeds bezetten troon van Frankrŷk te plaatsen. Zŷ zŷn gelukkig in vonden en durven met hunne eigen zaak niet voor den dag komen; men herinne zich het gebeurde op den 15den Februarŷ j. l. in Parŷs. De Engelschen zullen altyd hiertoe de hand leenen, anders zoude het hen onmogelyk zŷn Frankryk te bedwingen.

De Russen en Polen waren slaags geweest. De eerste hadden eenige steden der laatsten ingenomen, welke wederom eene overwinning hadden behaald op 10,000 kozakken, aan wie zy zes stukken geschut hadden ontnomen.

In Piedmont en het overige Italie hadden er vele onlusten plaats. De keizer van Oostenryk had er troepen gezonden om Lombardŷe enz te beveiligen. Dat was door den Oostenrykschen minister aan den minister voor de buitenlandsche zaken van Frankrŷk medegedeeld, wiens regering geene aanmerking daarop had gemaakt.

In Rome waren de onlusten gestild.—Een nieuwe Paus onder den naam van Gregorius XVI. was er gekozen. Het gemeen aldaar was zeer verbitterd tegen de vreemdelingen in het algemeen en tegen de Franschen in het bŷzonder.

In Engeland was het Parlement druk bezig met de kwestie over de hervorming in de kiezingen voor dat ligchaam, hetgeen zeer veel oppositie bŷ de leden had gevonden, zoo dat men dacht dat de voordragt zou afgestemd worden; in welk geval het hoofd van het ministerie verklaard had, dat de leden van het kabinet hun ontslag zouden moeten nemen. De dagbladen voorspellen in zulk een geval vele bewegingen.

In Belgie eindelŷk had het Kongres door de weigering van den Koning der Franschen van de kroon voor zŷnen zoon den Hertog van Nemours, een regent benoemd

in den persoon van Surlet de Chokier. De toon der dagbladen aldaar is bÿ die gelegendheid zeer oproerig en republiekeinsch; wordende de nieuwe regent uitgenoodigd den oorlog te doen aan alle absolute koningen, en de administratie in Holland uit dat licht beschouwende, om de Hollanders door een binnen rukkend leger uittenoodigen tot het afzetten der koninklyke regering en het hernemen der republikeinsche regerings vorm. Rusland zal op dit nieuws sidderen.

Hoe zeer moet het onze Koning niet grieven, bewust zÿnde alles in zÿn vermogen te hebben aangewend ter bevordering der welvaart van dat volk om nu met de zwartste ondankbaarheid vÿandelÿk bejegend te worden.

Het antwoord van den Koning der Franschen bÿ gemelde weigering is zeer merkwaardig.

Hÿ zegt dat hoe gevoelig hÿ ook zÿ voor het gedane aanbod, het gebeurde met Lodewÿk de XIV. en Napoleon hem zal terug houden van voor een zÿner zonen ooit eene kroon te verlangen of aantenemen; vÿders dat hÿ aan de overige mogendheden het bewÿs wil geven van voor zich den vrede te verlangen, door allen schÿn van vergrooting van zÿn rÿk te vermÿden; dat hÿ alle deel in het lot der Belgiers neemt en hun een vorst toewenscht die hen gelukkig kan maken; hen tot inwendige rust aanmanende, welke alleen hen tegen buitenlandschen aanval sterk maken kan.

Aan het hoofd der deputatie was de Heer Surlet de Chokier, president van het Belgische Kongres en die met 180 stemmen tegen 49 tot zÿne nieuwe waardigheid was gekozen.

Van Holland wordt niets bepaald vermeld. Vóór Antwerpen had een Hollander de Heer Van Spyk een dapper bewÿs van vaderlandsch liefde gegeven. De kannonneerboot waarover hÿ bevel voerde, schÿnt door slecht weder te digt onder de wal te zÿn gekomen, zoo dat een vÿ korps gelegenheid had aan boord te komen en het neerhalen van de vlag eischtte. Dit werd moedig geweigerd; toen werd de vlag door de aanvallers met geweld neergehaald en verscheurd. Hierop ging de moedige jongeling, die omtrent negen en twintig jaren schÿnt geweest te zÿn, en het bevel over 35 koppen voerde, naar de kruid kamer, stak het kruid in den brand en vloog met het vaartuig en allen die het bemanden, en ook met de lage aanvallers in de lucht. Rondom werd geene schade toegebragt, schoon de Komeet in de buurt lag; en wanneer die gesprongen had, zou Antwerpen andermaal verwoest zyn geworden.

Na het zetten dezer stukken hebben wy gisteren middag met de aankomst van het Nederlandsche brik schip Maria & Jacoba, kapitein S. van Duyn, Amsterdamsche Couranten ontvangen loopende tot den 18den Maart; en zullen de meest belangryke artikelen in dit nummer plaatsen. Het jongste Protocol der Vyf Mogendheden in het Kongres te Londen van den 19den February, zal men als tweede Vervolg van dit nummer vinden. De Maria & Jacoba is op den 21sten Maart uit Texel vertrokken.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

Breda, Maart 14.—Te Eindhoven zyn den 10den dezer verscheidene officieren van het garnizoen van Maastricht aangekomen, onder anderen van het 1ste bataillion veld-artillerie, dat vroeger te Luik in garnizoen heeft gelegen. Ook deze officieren bragten de bevestiging, dat de omstreken van Maastricht thans vry van alle Belgen zyn; hunne voorposten staan te Tongeren en een weinig van daar. De bezetting van Maastricht heeft, verhaalden zy tevens, aan niets gebrek en daar de boeren van alle omliggende dorpen, Valkenburg niet uitgezonderd, in de stad kunnen komen, zyn er de levensmiddelen byna zoo goedkoop als in deze streken.

Gent, Maart 9.—Het is niet onbelangryk eenigzins nader bekend te worden met de staatkundige gevoelens der ministers van den Regent. De Heere *de Brouckere* en *Gendebien* zyn van meening, dat er voor Belgie slechts een middel overblyft, dat is Frankryk. Zy zullen betuigingen op betuigingen doen van hunne liefde tot onafhankelykheid; maar in de innige overtuiging, dat er alleen van den kant van Frankryk heil is te wachten, als tot het bekomen van eenige handelsbetrekkingen als ondersteuning in de aan te knoopen onderhandelingen met Holland, zullen zy alles doen, wat mogelyk is, om die bescherming te behouden, en (hetgeen altyd het doel hunner verwachtingen uitmaakt) den troon voor den Hertog van *Nemours*, of by ontstentenis voor *Lodewyk Filips* bewaren.

De Heer *van de Weijer* zal steeds van het gevoelen dezer heeren zyn, dewyl zyn buigzame aard zich altyd aan den kant der meerderheid zal scharen.

De Heer *Tielemans* moet niets liever dan verdeeldheid in den raad wenschen, daar hy dit als het eenigste middel beschouwt om zynen vriend *de Potter* van dienst te zyn; deze beide hebben tot hier toe hunne gezindheid voor den gemeenebestelyken regeringsvorm volstrekt niet verborgen gehouden.

Er blyft dus alleen de Heer *de Gerlache* over. Deze heeft by eene plegtige gelegenheid gezegd en herhaald; dat, wanneer hem de keuze tusschen de Fransche *Politick* en de *Restauratie*(de terugkeering tot Noord-Nederland) wierd overgelaten, hy ongetwyfeld dit laatste middel zou kiezen.

De Heer *de Gerlache*, die men veronderstelt gevolg aan zyne denkbeelden te geven, is mogelyk de hevigste ultramontaansche katholyk van geheel Belgie, en een dier karakters, welke men trouwens dikwerf onder zyne party aantreft, welke zich noch door geweld, noch door overreding zullen doen veranderen. Hy zal doen, hetgeen hy gezegd heeft; hy zal alles wat hem strydig met den Franschen geest voorkomt, begunstigen. Het zoogenaamde hoofd, de Regent, zal zich aldus spoedig geplaatst vinden tusschen de geweldige maatregelen van den Heer *de Brouckere* wiens zenuwachtige onverzettelykheid geen ander middel weet uit te vinden, dan om den tegenstand met geweld te bedwingen en de koele onbeweeglykheid van den Heer *de Garleche*, die de opvliegende redeneringen met medelyden zal aanhooren.

Indien de Heer *Surlet* alsdan geen ander middel zal weten, dan om den Heer *de Garlache* zyn ontslag te doen nemen, zal zich weldra dubbel het misnoegen vertoonen van eene magtige party, welke thans reeds zulke luide klagten aanheft.

Naar de laatste berigten uit Brussel, bevindt zich de Regent zeer ongesteld.

Den 10den.—Eergisteren zyn er in den vroegen morgen op het onverwachtst huiszoekingen gedaan geworden; eerst in het stads collegie, toen in de openbare bibliotheek, in de letterkundige societeit *Legat prudentia vires*, en misschien in nog andere etablissementen.—Eerst wist men niet waaraan dit toe te schryven; thans verneemt men dat het was met het doel om verborgen wapenen op te sporen, die echter, zoo als wel te begrypen is, niet gevonden zyn. Men wil dat nog in andere etablissementen eene dergelyke huiszoeking zal gedaan worden, zoo als in de verzamelingen der akademie, het teeken-instituut, maar vooral in de *Orangerie*. Deze naam alleen wekt misdadige denkbeelden op, ook heeft een onzer vurigste clubsen dan ook lang geleden, reeds den vaderlandschen wensch geuit om dien naam te veranderen, en, in bronzen letters, op den voorgevel het woord *Citreenerie* te schryven.

'sGravenhage Februarÿ 10.—De Luitenant-Generaal *Chassé* heeft den 7den dezer aan Zr. Ms. zee en landmagt voor en op de citadel van Antwerpen en de onderhoorige forten uitgevaardigd de navolgende

DAGORDER.

KRYGSBROEDERS!

De dag van den 5den dezer heeft ons wederom een treffend bewÿs opgeleverd, wat ware heldenmoed en onbevlekte trouw aan Koning en Vaderland vermag; daar wÿ in tegendeel eene nieuwe proef van laagheid en wreedheid, welke men slechts bÿ de onbeschaafdste volkeren verwachten kan, van onze vÿanden ondervonden hebben.

De kanonneerboot No. 2, gekommandeerd door den braven Luitenant ter zee J. C. J. VAN SPEYK, door den storm bÿ het bassin te Antwerpen tegen de kade gedreven zÿnde, werd deze boot dadelÿk *door het grauw bestormd*, hetwelk, op het dek gesprongen zÿnde, *de Nederlandsche vlag* naar beneden rukte, terwÿl anderen, op de wal staande, onder het laden hunner geweren, schreeuwden, de Brabandsche vlag daarvoor in de plaats te hÿschen. De Luitenant VAN SPEYK zich overmand ziende, nam het *heldhaftig besluit*, het vuur in het kruid te steken, waardoor hy met vriend en vÿand in de lucht sprong.

Hoezeer het verlies van dezen dapperen Officier met zÿne braven te bejammeren is, geeft deze heldendaad echter aan Europa een bewÿs, dat men den alouden roem van Neerlands vlag met nadruk weet te handhaven, terwÿl onze vÿanden zich verzekerd kunnen houden, dat indien zÿ zich durven vermeten, een der oorlogsvaartuigen of het citadel aan te randen, hun hetzelfde lot te wachten staat;—dat almede het geval zoude zÿn geweest met Zr. Ms. Korvet *de Komeet*, welke den 20sten December jl., tegen de kaai bezet was wanneer door den braven Kapitein-Luitenant ter zee *Koopman*, reeds alles tot zoodanigen stap voorbereid was, toen die bodem gelukkig wederom op ruim water werd gebragt, en waarvan aan den vÿandelÿken Bevelhebber op eene officiële wÿze kennis is gegeven.

" De luisterlÿke dood van den onvergetelÿken Luitenant *van Speÿk* geeft hem eene plaats in de geschiedenis naast *Claassens* en *Herman de Ruiter*, en de late nakomelingschap zal zÿn aandenken met erkentenis zegenen.

" Welaan dan, mÿne krÿgsbroeders! nemen wÿ het vast voornemen, *een voornemen, dat eed en pligt vervult*, dat onze vÿanden *nimmer* dan op puinhoopen en op onze lÿken, over ons triumferen zullen; en laat altoos onze laatste uitroep zÿn: *Leve de Koning!*

De Luitenant-Generaal, kommanderende het citadel van Antwerpen.

BARON CHASSÉ.

Parÿs, Maart 9.—Den 25sten Februarÿ zÿn de Oostenrÿksche troepen, die Piacenza, waar de Hertogin *Maria Louiza* haren zetel heeft overgebragt, bezet houden, met de inwoners van Parma slaags geweest.—Deze laatsten waren gewapend naar den kant van Piacenza uitgerukt. Te Fiorenzuolo is het tot een gevecht gekomen, de Parmezanen zÿn op de vlugt gejaagd, met een verlies van twee dooden, vier vaandels en 22 gevangenen, die te Piacenza binnen gebragt zÿn.

De *Constitutionnel* zegt, dat de opstandelingen in den Kerkelÿken Staat Civita-Castellana, waar zich de geringe krÿgsmagt van den Paus had opgesloten, omsingeld en van allen toevoer afgesneden hebben. Eene andere bende trok op Rome aan en was den 25sten reeds te Tivoli; de overheden deden de alarmklok luiden; maar het schÿnt dat Z. Heiligheid zich tot de inscheping gereed maakt, want een aantal zÿne soldaten had reeds den weg genomen naar Civita-Vecchia. De *Précurseur* van Lyon gaat nog verder en meldt, volgens eenen brief uit Genoa van den 28sten, dat Rome ingenomen, de Paus over de grenzen gevoerd en twee kardinalen gearresteerd zÿn.

Frankfort, Maart 10.—De streken van Italie, die zich thans in opstand bevinden, zÿn: de provincie Bologna, 66,188 ingezetenen, de omtrek, 240 984 ingezetenen; de provincie Ravenna, stad en district, Imola en district, Faenza en district 148,959 ingezetenen; de provincie Forli, stad en district, district Gesena, Rimini en district, 188 697; provincie Pesato en Urbino 216,871; provincie Ancona 155 397; provincie Perugia 188,598. Te zamen 1,409,611 zielen. Deze provincien zullen voortaan de *vereenigde provincien* heeten en hebben allen afgevaardigden naar Bologna gezonden. Macerata en Cingoli, met 35,777 ingezetenen, hebben zulks nog niet gedaan; doch zullen het waarschÿnlÿk eerlang doen. Verder hebben de vrÿheids-vaan geplant: Reggio met 348,000 ingezetenen, Massa en Carrara met 137 520, Parma 390 005. Allen te zamen dus 2 320,913 ingezetenen.

Warschau, Maart 7.—De *Warchauer Staats-Courant* behelst het volgende: Men heeft hier berigt ontvangen, dat de generaal *Dwernecki* over de Weissel gezet, en den 3den by Kurow aan gene zÿde van Pulawÿ met de Russen handgemeen is geraakt.—Men zegt, dat hÿ dezelven tot wÿken gebragt en hen 4 stukken geschut ontnomen heeft. De Generaal *Dwernecki* zou hierop tegen Lublin opgerukt zyn, en den 4den il men in de streken van Markuszow weder eene aanmerkelÿke kanonade gehoord hebben.

Op den regter oever van de Weissel in de nabyheid van Warschau, heerscht overigens volgens evengenoemd blad thans volkomene rust. Uit het Russische hoofdkwartier is de Overste *Kiel* als parlementair naar de vesting Modin gezonden, om dezelve op te eischen; doch deze opvordering is zonder gevolg gebleven.

Het hoofdkwartier van den veldmaarschalk *Diebitsch* is te Garwolin.

Binnen kort zal hier nog een regement zeissendragers te paard opgerigt worden.

De afdeeling Russen, welke by Praga is achtergebleven, laat zich weinig zien. Van de afdeeling, welke naar Plock zou gemarcheerd zyn, heeft men, volgens verbaal van reizigers, in die streken nog niets waargenomen. Daarentegen wil men met zekerheid weten, dat een gedeelte der Russische troepen, welke zich bÿ Praga bevonden, naar den kant van Volhÿnie getrokken zÿn. De Veldmaarschalk *Diebitsch* heeft verscheidene Poolsche krÿgsgevangenen op vrÿe voeten gesteld; elk hunner heeft 2 dukaten en eene proclamatie aan de Polen ontvangen.

De Generaal *Chlopicki* zal, zegt men, spoedig hersteld en in staat zyn om zich weder naar de armee te begeven.

BETOOG VAN DE SCHADELYKE UITWERKSELS DER CORSETTEN.

(Geschreven voor Dames.)

Niet zonder schroom waagt een schrÿver het, de aandacht te vestigen op de nadeelen, welke uit het gebruik van nauwe *corsetten* ontstaan; want als men zich met de zaken en vooral met den opschik van het schoone geslacht om eenige andere reden bemoeit, dan om de vrouwen lefuitte-

gen toe te zwaaijen, stelt men zich telkens bloot aan strenge berisping en straf, welke vele van haar niet zullen nalaten hun aan te doen, die de stoutheid hebben, zich tegen datgene te verklaren, wat zÿ tot haar uitsluitend regtsgebied rekenen te behooren. Daar wÿ echter eeniglÿk haar wel zÿn beoogen, terwÿl wÿ op de nadeelen eener gevaarlÿke mode opmerkzaam maken, hopen wÿ, dat onze geëerde lezeressen wel eenige inschikkelÿkheid omtrent ons zullen hebben, en in aanmerking nemen, dat wÿ haar gaarne zouden bewaren voor eene menigte kwalen, waarvan de eigenlÿke oorzaak maar al te dikwÿls miskend wordt.

De waarnemingen van een groot aantal kundige mannen hebben ten stelligste bewezen, dat zekere verkeerde gewoonten, ten opzigte van kleeding en beweging, groote wanorden in het gestel en hevige smarten veroorzaken; maar zÿ hebben hunne aandacht voornamelÿk bepaald bÿ de werktuigen, die het ligchaam schragen en in beweging brengen—bÿ de beenderen en spieren. Hoe groot nu die nadeelen ook zÿn mogen, men moet ze nogtans gering achten, als men denkt aan de verderfelÿke uitwerksels, welke dezelfde oorzaken hebben op de meer onmiddelÿke werktuigen des levens. Want, al doet de wanorde hiervan zich niet dadelÿk kennen door in het oog loopende wanstaltigheden, het onvermÿdelÿke gevolg toch is een gedurige staat van kwÿning en zwakheid, soms ook schielÿk verval van krachten, of een smartelÿke en vroege dood. Een gevoelig hart hebbende, en overtuigd zÿnde, zoo wel van de wezenlÿke oorzaak, als van de uitgestrektheid dezer dwalen, kan men de vrouwelÿke jeugd de zoetste genoegens des levens niet aan de dwingelandÿ van wansmaak en dwaze mode zien opofferen, zonder een diep medelÿden met zoo vele slagtoffers te hebben, en innig bewogen te zÿn bÿ de gedachte, dat ook volgende geslachten de nadeelen daarvan nog zullen ondervinden.

Maar, wat te doen tegen het geweld der mode, die steeds eene, zoo het schÿnt, onwederstaanbare heerschappÿ voert? Heeft men niet vergeefs op rede en ondervinding zich beroepen? Het mogt niet baten, dat het belagchelÿke aangetoond, of de ernst der zedekunde gebruikt wordt, om het onbetamelyke der zaak te bewÿzen. Ja, daar is bÿ ons geheugen een tyd geweest, waarin de grillige mode de oude *keurslÿven* begon te verwerpen, en met dien stÿven grootmoederlÿken opschik den spot durfde drÿven; maar deze dagen der vrÿheid gingen schielÿk voorbÿ. Herstelling van oude vormen ten bove scheen vooral ook met vrouwelÿk tooisel in het algemeen in verband te staan. Het *keurslÿf* werd verworpen; doch mode gebood het dragen van een *corset*, en zelfs de dienstmaagden betoonden gehoorzaamheid. Ook onder de mannen wordt hier en daar een dwaas gevonden, die zoo verre zich vernedert; maar het belagchelyke valt ieder in het oog en vindt geene algemeene navolging. Mode heeft aan de vrouwen de *corsets* opgedrongen; wie zal haar van dezen knellenden dwang bevrÿden? Daar is één, tot hiertoe nog onbeproefd, middel, dat misschien eene heilzame verandering in dezen zou kunnen bewerken. Welligt zal het iets baten, dat men haar eenig begrip van den bouw des menschelÿken ligchaams poogt te geven, ten einde haar de verschrikkelÿke gevaren te doen opmerken, waaraan zÿ zich blootstellen, die het teedere ligchaam in een stÿf en naauw *corset* snoeren. Het schÿnt ons bÿna onmogelÿk toe, dat een vrouw van gewoon verstand eenige, al is het ook oppervlakkige, kennis van ademhaling, omloop des bloeds en voeding verkrÿgt, zonder te beven bÿ de gedachte, aan hoe groote gevaren zÿ zich blootstellen, die, tegen de weldadige inrigting der natuur, zich geweldig inrÿgen, om eene slanke gestalte te vertoonen ter voldoening aan de willekeurige eischen eener grillige mode.

Dat gedeelte des ligchaams, waarop het *corset* onmiddellyk eene nadeelige werking doet, is niet alleen een der fraaisten wegens schoonheid en evenredigheid van bevallige vormen, bevat ook, en is bestemd om te beveiligen, de werktuigen, die zoo belangrÿk en zoo onmisbaar voor het bestaan zelve zyn—de *longen* en het *hart*, welke dienen, om adem te halen, het bloed door omloop te zuiveren, en tevens om het weder naar de uiterste einden van het kunstige zamenstel der bewerktuiging voor te stuwen.—Van de behoorlÿke werking dezer deelen hangt onze levenskracht en onze vlugheid af, gelÿk ook de frissche kleur der wangen en het vuur der oogen, de blÿde vrolÿkheid der jeugd en de kalme opgeruimdheid der rÿpere jaren. Zÿn de werkingen van hart en longen belemmerd, dan volgen onmisbaar doodsche bleekheid des gelaats, sombere kwyning, overhelling tot zwaarmoedigheid, in het oog loopende vermagering, kortom eene meer of min gevaarlÿke ziekelÿkheid, die den geest nederdrukt en het leven tot een' last maakt.

Dat gedeelte onzes ligchaams, waarvan wÿ spreken, wordt gewoonlÿk de *borst* genoemd. Onze schoonen schÿnen, als men naar hare handelwÿze mag oordeelen, dezelve eeniglÿk te beschouwen als eene ledige en buigbare doos, welke zÿ naar welgevallen, zonder eenig gevaar, kunnen indrukken en zamenknellen, zoo veel zÿ maar willen. Tot haar ongeluk is het echter niet alzoo. De borst bevat edele deelen, welker vrÿe bewegingen even noodzakelÿk voor ademhaling en omloop des bloeds, als deze verrigtingen het voor de gezondheid en het leven zÿn. Alles dus, wat den omvang der borst vermindert of de borstholte vernaauwt, moet onmiddellÿk nadeel toebrengen, daar het de vrÿe inademing belemmert, en gevolgelÿk den vrÿen omloop des bloeds door de longen verhindert.

Alle de deelen, die tot de borst behooren en de borstholte vullen, zÿn buigzaam en beweegbaar. Uit derzelver natuur en onderlinge betrekking tot elkander blÿkt duidelÿk, dat elke drukking of zamenpersing ze van de vereischte plaats zal dringen en de zoo belangrÿke bewegingen beletten. Daar nu het gedeelte van de borst, waarom men het *corset* het sterkste toehaalt, juist datgene is, waar de ribben het korste zÿn, doch daarentegen het kraakbeen de meeste lengte heeft en zeer buigzaam is, en waar dus de bewegingen voornamelÿk moeten geschieden, zoo belet het enge toerÿgen dezelve schier te eenemaal; en, het kraakbeen gedwongen zÿnde zich naar binnen te buigen, nabÿ deszelfs vereeniging met het borstbeen, brengt zulks allengs eene zeer verderfelÿke misvorming te weeg, die eindelÿk niet meer te verhelpen is—En, als of de nadeelen van het naauw toerÿgen nog niet groot genoeg waren, voegt men er een ander werktuig van kwelling bÿ,—eene stalen veerkrachtige plaat, of stÿve baleinen, die men voor in het reeds te naauwe *corset* steekt en de geheele lengte van het borsbeen doet beslaan. Door dit middel tracht men te voorkomen, dat het ligchaam deszelfs natuurlÿke neiging volge, om zich naar voren uit te zetten en zekere ronding aan te nemen. Daar men dit echter niet geheel *kan* beletten, moet volgen, dat het gansche gewigt van het bovendeel des ligchaams drukt op het benedeneinde van het borstbeen, hetwelk het meest door genoemde plaat wordt gekneld. De plaats, waar deze schadelÿke drukking het meest werkt, is juist tegen het kleine uiteinde der maag. Bÿ de meesten, die aanhoudend een zeer eng *corset* dragen, wordt aldaar dan ook eene holligheid ingedrukt, die groot genoeg is, om een gewoon hoenderei te bevatten. Velen hebben daarvan gedurig een pynlÿk gevoel; bÿ anderen is de aandoenlÿkheid, wanneer zÿ die plaat of stÿve baleinen niet dragen, zoo groot, dat eene geringe drukking de hevigste smarten veroorzaakt.

Onder de eerste uitwerkselen der zamenpersing door het *corset* en der drukking van de plaat hebben wÿ dus te tellen de vermindering der bewegingen en de inwendige misvorming van de borst, benevens dikwerf terugkeerende pÿnlÿkheid, benaauwdheid en de te groote aandoenlÿkheid der maag, wier ongestoorde werking zoo noodzakelÿk is voor duurzame gezondheid. Waren echter deze kwalen nog de eenige, die er uit voortkwamen, men zou ze dragelÿk kunnen achten, maar, wanneer het benedenste gedeelte der borst zamengeperst wordt, moet de lever ter regter zÿde naar boven wÿken, en brengt aldaar het hare toe tot belemmering in het ademhalen; terwÿl aan den linker kant milt en maag, op gelÿke wÿze door dezelfde oorzaak opwaarts gedrongen zÿnde, hetzelfde beletsel veroorzaken. De verrigtingen van alle deze werktuigen geraken in wanorde, naar mate de drukking sterker is, en de fÿne en teedere zenuwen van genoemde deelen meer verplaatst worden. Zoo zware beschadigingen moeten hoogst nadeelig zÿn voor die groote verrigtingen, waarvan leven en gezondheid afhangen. Zoo zal de drukking, welke alle deze door het *corset* teruggedrongene werktuigen op de openingen doen, waardoor het bloed in het hart komt en er weder uitstroomt, den omloop in verwarring brengen. Van daar ontstaan onregelmatigheden in de werking van het hart, als hartkloppingen, flaauwten, bezwÿmingen, en soms ook doodelÿke ongesteldheden. Het bloed, dat van het hoofd komt, almede in zÿnen vrÿen loop belemmerd zÿnde, hoopt zich daar op, en veroorzaakt hevige hoofdpÿnen,eene drukkende zwaarte, zwaarmoedigheid, doodsche bleekheid en akelige loodkleur.

Deze gevolgen, die men ligt kan opmerken, zÿn echter slechts de aanvang der kwalen, welke uit dezelfde oorzaak ontstaan. Wanneer de longen zich niet behoorlÿk kunnen uitzetten, gelyk wÿ boven gezegd hebben, kan de lucht niet in genoegzame hoeveelheid met het bloed in aanraking komen, ten einde deze vloeistof die bewerking en zuivering te doen ondergaan, welke dezelve geschikt moeten maken, om het ligchaam in gezonden staat te houden. De waterachtige deelen, de koolstof en andere onzuiverheden, welke het bloed bevat, wanneer dit het geheele ligchaam heeft doorgeloopen, kunnen er niet van afgescheiden worden; en het hart ontvangt, om het door het gansche ligchaam te verspreiden, slechts een blaauw zwartachtig vocht, weinig beter dan het teruggevloeide, in plaats van het helder roode bloed, dat vereischt wordt. Indien deze dwang eenigen tÿd duurt, wordt allengs de veerkracht van alle ligchaamsdeelen minder, onderscheidene plaatselÿke ongesteldheden openbaren zich, en een ziekelÿke toestand maakt het kwÿnend leven tot een' last. Koudheid der uiterste deelen, bleekheid des gelaats, onrustige slaap, verregaande aandoenlykheid van het zenuwgestel, dat door de geringste oorzaak in verwarring wordt gebragt, zÿn de onmiddelÿke treurige gevolgen der storing van deze zoo belangrÿke verrigtingen.

Wy zullen niets meer zeggen van de ziekten, welke het gebruik van naauwe *corsetten* veroorzaakt; maar wÿ willen nog doen opmerken, welken nadeeligen invloed het heeft op alle bewegingen des ligchaams. Is er wel iets onbevalliger, dan de gang van eene vrouw die zich in een naauw *corset* heeft zamengeperst? Gedwongen beweegt zÿ zich en schÿnt naauwelÿks hare voeten te durven verzetten, in plaats van te gaan met die gemakkelÿkheid en met dien vlugen tred, welke de aan zichzelve overgelatene, vrye natuur kenmerken. Hare schouders zÿn achterwaarts gedrukt en als in ÿzeren banden gekneld; en de geheele romp is zoo styf, alsof dezelve uit een blok gehouwen ware. Wanneer vrouwen, alzoo uitgerust, ergens in een vertrek komen, na eenigen tÿd gegaan te hebben, kunnen zÿ in de eerste oogenblikken naauwelÿks spreken terwÿl de borst in eene onnatuurlÿke beweging is. Heeft de plaat of hebben de baleinen die lengte welke het *fatsoen* vordert, zoo kunnen zy bezwaarlÿk in een armstoel of *fauteuil* (zoo als de lieden naar de mode zeggen) zich nederzetten; zÿ moeten op den kant van haren stoel zitten of leunen, op dat het bovenste gedeelte van het lange en stÿve *corset* niet tegen de kin stootte.—Zich buigen en bukken kunnen zÿ niet.—Geduldig verdragen zÿ deze kwelling, dezen dwang, deze ongemakken; en waarom? om dat het de mode is! Bevalligheid, eene vrÿe houding, fraaije gestalte, gemakkelÿke beweging, onbelemmerde ademhaling, gezondheid—kortom alles offeren zÿ op aan dezen Moloch van ons gekunsteld en verkunsteld maatschappelÿk leven.

(*Het vervolg hierna.*)

Bÿ dit nummer behoort als vervolg eene Publicatie bevattende een Reglement houdende bepalingen tot regeling van den Burgerlÿken stand op het eiland Curaçao, ter vervanging van de Concept-wet deswege op den 5den January dezes jaars executoir verklaard en den 13den daaraanvolgende gepubliceerd.

Tweede Vervolg van de Curaçaosche Courant van den 30sten April 1831.

Amsterdam, Maart 11.—De Belgische en ook de Fransche bladen bevatten thans het volgende

PROTOCOL

van de conferentiën te Londen, gehouden aan het Foreign Office (Ministerie van Buitenlandsche Zaken) den 19den February 1831.

Tegenwoordig, de plenipotentarissen van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittanie, Pruissen en Rusland.

De plenipotentarissen der hoven van Oostenryk, Fraukryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland vergaderd zynde, hebben hunne geheele aandacht gevestigd op de verschillende uitleggingen, gegeven aan het Londensch Protokol, in dato 20 December 1830, en op de voornaamste daadzaken, die er het gevolg van geweest zyn. De beraadslagingen der plenipotentarissen hebben hen er toe gebragt, om eenstemmig te erkennen, dat zy aan de gesteldheid der vyf hoven, gelyk als aan het belang van den algemeenen vrede, dat tevens hun belang en dat der Europesche beschaving is, verschuldigd zyn, hier het hoofdbeginsel van algemeen regt te herinneren, waarvan de akten der Londensche conferentie eene heilzame en bestendige toepassing hebben opgeleverd.

Volgens dit verhevene grondbeginsel, verliezen de tractaten hunne kracht niet, hoedanig de veranderingen ook zyn, die in de inwendige organisatie der volken komen voor te vallen. Om over de toepassing te oordeelen, welke de vyf hoven van ditzelfde grondbeginsel hebben gemaakt, om de uitspraken te waarderen, die zy betrekkelyk Belgie genomen hebben, is het voldoende, terug te komen op het tydstip van het jaar 1814.

Op dat tydstip waren de Belgische provincien door de legers van Oostenryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland bezet; de regten, die deze mogendheden op dezelven uitoefenden, waren onbepaald, door den afstand van Frankryk van het bezit dezer zelfde provincien.—Doch de afstand van Frankryk geschiedde niet ten voordeele van de mogendheden, die Belgie bezetteden. Deze stond in verband met denkbeelden van hooger belang. De mogendheden en Frankryk zelf, beide, toen ter tyd, gelyk als nu, evenzeer belangloos, ten aanzien hunner inzigten omtrent Belgie, behielden aan zich de vrye beschikking en niet de Souvereiniteit, met het eenige doel, om de Belgische provincien te doen medewerken tot de vestiging van een juist Europisch evenwigt en tot handhaving van den algemeenen vrede. Het waren deze inzigten, die hunne latere bepalingen in de eerste plaats Bestuurden; deze waren het, die Belgie met Holland vereenigden; deze, die de mogendheden aan Belgie, van toen af, de dubbele weldaad van vrye instellingen, en een in rykdom en in ontwikkeling van nyverheid vruchtbaren koophandel deden verzekeren.

De vereeniging van Belgie met Holland werd verbroken. Officiele mededeelingen overtuigden weldra de vyf hoven, dat de oorspronkelyke bestaande middelen om dezelve te handhven, haar voor het oogenblik niet meer konden herstellen, noch ze in het vervolg behouden en dat zy voortaan, in plaats van de gezindheid en geluk der beide volk ineen te smelten, alleen hartstocht en haat tegen elkander over zou stellen, en uit derzelver botsing slechts den oorlog met al zyne verwoestingen zou doen uitbarsten. Aan de mogendheden komt de beoordeeling der oorzaken niet toe, die de banden, welke zy gelegd hadden, verbraken. Maar toen zy die banden verbroken zagen, behoorde het hun, nog het doel te bereiken, dat zy by derzelver vorming zich hadden voorgesteld. Hun kwam het toe om, door middel van nieuwe combinatien, aan Europa op nieuw die rust te verzekeren, waarvan de vereeniging van Belgie met Holland een der grondslagen had uitgemaakt. De mogendheden werden daartoe hoogstdringend geroepen. Zy hadden het regt en de gebeurtenissen lagen hun de verpligting op, voor te komen, dat de Belgische provincien, onafhankelyk geworden zynde, de algemeene zekerheid en het Enropisch evenwigt in gevaar stelden.

Zulk een pligt maakte alle vreemde tusschenkomst nutteloos. Om eenparig te handelen behoefden de mogendheden slechts hare tractaten te raadplegen, de uitgestrektheid der gevaren te overzien, die hare werkeloosheid of tweedragt zou doen geboren worden. De maatregelen der vyf hoven, aangewend met het doel, om de worsteling tusschen Holland en Belgie te doen ophouden, en hun vast besluit, om aan elken stap, die, van welke zyde ook, een vyandig kenmerk megt dragen, een einde te stellen, waren de eerste gevolgen van de eenheid hunner gevoelens, omtrent de waarde en de gronden der plegtige verdragen, die hen verbinden.

Het bloedvergieten hield op: Holland, Belgie en zelfs de naburige staten zyn hun evenzeer deze weldaad verschuldigd.

De tweede toepassing van dezelfde grondbeginselen vond plaats in het protokol van den 20sten December 1830.

By de blootlegging van de gronden, die de vyf hoven bewegen, verbond dat stuk het voorbehoud der pligten, die op Belgie, ten aanzien van Europa, bleven berusten; terwyl het daarby tevens zyne wenschen tot scheiding en onafhankelykheid vervuld zag.

Elk volk heeft zyne byzondere regten; maar Europa heeft ook zyne regen; de maatschappelyke orde heeft hetzelve die gegeven.

Europa wordt overeenkomstig tractaten bestuurd.—Belgie, onafhankelyk geworden, vond dezelve gemaakt en in werking; het moest die dus eerbiedigen en kon ze niet verbreken. Door ze te eerbiedigen, vereenigde het zich met de belangen en de rust van het groot gezin der Europesche staten; die verbrekende, had hetzelve verwarring en oorlog aangebragt. De mogendheden alleen konden die ramp voorkomen, en daar zy het konden, moesten zy het ook; zy moesten den heilzamen stelregel doen gelden, dat de gebeurtenissen, die in Europa een' nieuwen staat doen geboren worden, dien staat geen meer regt geven om de algemeene inrigting, waarin hy plaats neemt, te veranderen, dan de voorgevallen veranderingen in den toestand van een' ouden staat, deze veroorloven, zich van zyne vroegere verbindtenissen ontslagen te rekenen. Een stelregel van alle beschaafde volken;—een stelregel die zich aan het beginsel zelf verbindt, volgens hetwelk de staten hunne gouvernementen overleven, gelyk de altoos onveranderlyke verpligtingen van de tractaten degenen, die dezelve gemaakt hebben;—een stelregel, eindelyk, die men niet vergeten kan, zonder de beschaving te doen achteruitgaan, waarvan de zedelykheid en de openbare trouw, gelukkig, zoo wel de onmiddelyke gevolgen, als de voornaamste waarborgen zyn.

Het protocol van 20sten December was de uitdrukking dezer waarheden; het stelde vast "dat de conferentie zich bezig houden zou met de beraadslaging en
" de beraming der nieuwe meest geschikte bepalingen
" tot overeenbrenging der toekomstige onafhankelyk.
" heid van Belgie, met de bepalingen der tractaten, met
" de belangen en de zekerheid der andere staten en met
" het behoud van het in Europa bestaande evenwigt."

De mogendheden hadden alzoo het doel aangeduid, naar hetwelk zy moesten streven. Zy streefden dan ook daarnaar, steunende op de zuiverheid hunner oogmerken en op hunne onpartydigheid. Terwyl zy, van den eenen kant, by hun protocol van den 18den January, vorderingen, die nooit ingewilligd kunnen worden, afsloegen, overwogen zy, men de naauwgezetste zorg, alle de van weerskanten aan den dag gelegde opinien, al de aanspraak, die men van weerskanten meende te moeten maken. Uit dit diepe onderzoek en uit de onderscheiden mededeelingen van de gemagtigden zoo van den Koning der Nederlanden als van de Belgische commissarissen sproot, dan eindelyk het definitief protocol van den 20sten January 1831.

Het was te voorzien, dat de eerste drift eener ontkiemende onafhankelykheid strekking hebben zou, om de grenzen der traktaten en de daaruit voortvloeijende verbindtenissen te overschryden. De vyf hoven konden echter, ten voordeele van Belgie, het regt niet toestaan van veroveringen op Holland of op andere landen te maken. Maar verpligt zynde, om kwestien van territoir, die wezenlyk met hunne eigen belangen verbonden waren, op te lossen, lieten zy, ten aanzien van Belgie, geene andere grondbeginselen gelden, dan die, welke zy zich zelven ten strengste hadden opgelegd. Deze lagen zekerlyk niet buiten de grenzen van regt en billykheid, zoo min als buiten de regelen van eene gezonde staatkunde, daar zy, onpartydiglyk, de grenzen, welke Belgie en Holland vóór derzelver vereeniging bezaten, aannemende, den Belgen slechts de magt van te veroveren ontzegden; zy hebben hun dan ook deze magt geweigerd; omdat zy dezelve als den vrede en de maatschappelyke orde omverre werpende beschouwden.

De mogendheden hadden nog over andere vraagstukken te raadplegen, welke met hunne traktaten in aanraking kwamen en derhalve, zonder hunne onmiddelyke medewerking niet aan nieuwere beslissingen konden onderworpen worden.

Volgens het protokol van den 20sten December, moesten de instructien en volmagten der Belgische commissarissen, welke naar Londen gezonden zouden worden, alle de onderwerpen der onderhandeling omvatten.—Intusschen kwamen die commissarissen aldaar zonder genoegzame magt, en, aangaande verscheiden gewigtige punten, zonder informatien, en de omstandigheden dulden geen verwyl.

De Mogendheden deden intusschen, by het Protokol van den 27sten January, van den eenen kant niets anders dan de lasten opsommen, welke, het zy op het Belgisch, het zy op het Hollandsch grondgebied drukten, en bepaalden zich, van de andere zyde, tot het *voorstellen* van schikkingen, gegrond op wederkeerige concessien, op de middelen, om de markten, die het meest tot den rykdom van Belgie hebben bygebragt, voor hetzelve te behouden, en op de notoriteit zelve van de publieke staatsbegrootingen van het koningryk der Nederlanden.

De bemiddeling der Mogendheden zal by deze schikkingen altoos vereischt worden; want zonder hen zullen de belanghebbende partyen er nooit toe geraken, om elkander te verstaan, of zullen de bepalingen, aan welke de vyf hoven, in 1814 en 1815 een onmiddelyk aandeel hebben genomen, ooit gewyzigd kunnen worden.

De toetreding van Z. M. den Koning der Nederlanden tot de Protokollen van den 20sten en 27sten January 1831 heeft aan de zorgen der conferentie te Londen beantwoord. De nieuwe wyze van bestaan van Belgie en deszelfs neutraliteit ontvingen insgelyks eene sanctie, buiten welke zy niet kon. Daar bleef der conferentie niets anders over dan hare besluiten te regelen betrekkelyk het tegen het eerste dier protokollen in Belgie gedaan protest, een protokol, des te gewigtiger, daar het fundamenteel was.

Dit protest beroept zich eerstelyk op een *jus post-liminii* (regt van grensbepaling) dat alleen aan onafhankelyke staten toekomt, en, by gevolg, aan Belgie niet kon toebehooren, aangezien dat land nog nooit onder het getal dezer staten gesteld was geweest. Hetzelve brengt vervolgens eene derde Mogendheid en niet aan Belgie gedane cessien by, welke die alzoo niet bekomen heeft en er zich derhalve niet mede kan bevoordeelen.

De ongegrondheid van dergelyke verdedingen is baarblykelyk. De Mogendheden hebben, wel verre van het grondgebied der oude Belgische provincien te kort te doen, slechts de integriteit der naburige staten verklaard en gehandhaafd. Zy hebben, wel verre van die provincien te beperken, nog die van Luik er onder begrepen, welke er voormaals niet toe behoorde.

Overigens heeft Belgie alles bekomen, wat het slechts wenschen kon; afscheiding van Holland, onafhankelykheid, uitwendige veiligheid, waarborg van deszelfs grondgebied en neutraliteit, vrye vaart op de rivieren, welke de débouchés des lands uitmaken, en vreedzaam genot der nationale vryheden.

Zoodanig zyn de schikkingen, tegen welke het protocol, waarvan zoo even melding gemaakt is, het openlyk bekend gemaakt oogmerk stelt, van noch de eigendommen noch de regten der naburige staten te eerbiedigen.

De gevolmagtigden der vyf hoven, overwegende, dat dergelyke oogmerken inzigten tot verovering en met de bestaande traktaten, met den vrede van Europa en gevolgelyk met de neutraliteit en de onafhankelykheid van Belgie onbestaanbaar zyn, verklaren:

1. Dat het bepaald blyft, gelyk in den beginne bepaald was, dat de schikkingen, by het protocol van den 20sten January 1831 daargesteld, fundamentele en onherroepelyke maatregelen zyn;

2. Dat de onafhankelykheid van Belgie door de vyf mogendheden niet erkend zal worden dan op de voorwaarden en volgens de bepalingen, welke uit gezegde schikkingen van den 20sten January 1831 spruiten;

3. Dat het grondbeginsel der neutraliteit en van de onschendbaarheid van het Belgisch grondgebied, binnen de hiervoren gemelde grenzen, van kracht en voor de vyf Mogendheden verbindend blyft;

4. Dat de vyf Mogendheden, hunne verbindtenissen getrouw, zich het volle regt toekennen van te verklaren, dat de Souverein van Belgie, door zyne persoonlyke positie, voor het grondbeginsel van het aanwezen van Belgie zelven moet kunnen instaan, in de veiligheid der andere staten moet kunnen voorzien, alle de fundamentele schikkingen, in het protocol van 20 January 1831 vervat, zonder eenige beperking moet aannemen, gelyk Z. M. de Koning der Nederlanden gedaan heeft en in staat moet zyn van de Belgen het vreedzaam genot er van te verzekeren;

5. Dat de vyf Mogendheden, nadat deze eerste voorwaarden vervuld zullen zyn, by voortduring hunne zorg en goede diensten zullen aanwenden, om de wederzydsche aanneming en ten uitvoerlegging daar te stellen der overige schikkingen, welke de scheiding tusschen Belgie noodzakelyk gemaakt hebben;

6. Dat de vyf Mogendheden het regt erkennen, krachtens hetwelk de andere staten zoodanige maatregelen zullen mogen nemen als zy raadzaam zullen oordeelen, om hun wettig gezag te doen eerbiedigen of te herstellen in alle landen, welke hun toebehooren, op welke het hierboven vermeld protest aanspraak maakt en die buiten het neutraal verklaard Belgisch grondgebied liggen;

7. Dat, dewyl Z. M. de Koning der Nederlanden, by het protocol van den 18den February 1831, zonder eenige reserve, tot de beschikkingen, betrekkelyk de scheiding tusschen Belgie en Holland is toegetreden, iedere onderneming der Belgische regering tegen het grondgebied, hetwelk by het protocol van den 20sten January, tot Hollandsch grondgebied verklaard is, beschouwd zal worden als eene vernieuwing van eenen stryd, aan welke de vyf Mogendheden besloten hebben paal en perk te stellen.

(Get.) ESTERHAZY. WESSENBERG. TALLEYRAND.
PALMERSTON. BULOW. LIEVEN. MATUCHEWITZ.

dat tyreig waren de Belgische provinciën door de
van Oostenryk, Groot-Brittannie, Pruisen en
... de insteeling dezer mogendheden op
en ... opbepaald, door de ... staand
... van het beeft dezer zelfde provinciën. —

... voorts met den ... tot hoogermelde
mogendheden en Frankryk ... beide, toen ter tyd,
... samen hunner
... Belgie, behalve aan zichzelve ...
... de Souvereiniteit, met het ...
... een juist Europesch evenwigt en tot ...
... Het waren deze ...

... naar Holland weg ...

... voor het regt ...

Zoodanig zyn de schikkingen, welke het protocol ... zoo even melding gemaakt ... het openlyk bekend gemaakt oogmerk stelt, van noch de eigen ... noch de regten der naburige staten te ...

... Dat het ... blyft ...

... eerste bepalingen, welke ...

... der vyf Mogendheden ... blyft.

4. Dat de vyf Mogendheden ...

... van de Belgen het erfelyk gezag ...

5. Dat de vyf Mogendheden, nadat deze eerste voorwaarden vervuld zullen zyn, ... en goede diensten zullen aanwenden, om de ... aanneming en ten uitvoerlegging daar te stellen der overige schikkingen, welke de scheiding tusschen Belgie en Holland ... gemaakt hebben.

6. Dat de vyf ...

Volgens het protokol van den 9den December, moesten de instructien en volmagten der Belgische commissarissen, welke naar Londen gezonden zouden worden, alle de onderwerpen der onderhandeling omvatten, ... de commissarissen ... en ... inlichtingen ... Mogendheden ...

... zyn ...

... dien ... Europa ... de ... van Belgie ...
... het ... te ... en ... vertegenwoordigers ...

... die ... het ... van het ... ontslagen ...
... Om opening te handelen ...
... der ... te overzien, die bato ... werden ...
... gebied ... geboren, worden ...
... der vyftheven, ... met het doel, ...
... tusschen Holland en Belgie te doen ...
... en ... besluit, ...
... een vyandig ...
... de eerste gevolgen ...
... omtrent de waarde ...
... de ...
... Holland, Belgie ...

PUBLICATIE.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie van den 23sten Maart dezes jaars No. 303-272, ons heeft geautoriseerd om in de Concept-Wet, houdende bepalingen tot regeling van den burgerlyken stand op het eiland Curaçao, door het Gemeente-Bestuur op den 29sten December 1830 gearresteerd en welke door Directeur in Rade op den 5den January dezes jaars executoir verklaard zynde, den 13den daaraanvolgende is gepubliceerd en in werking gebragt, de wyzigingen te doen daarstellen die by de voormelde resolutie zyn voorgeschreven, en daarna de wet op nieuw in derzelver geheel, ter vervanging der hiervorengemelde, te doen publiceren.

Zoo is het dat wy, ter vervanging der voormelde Concept-wet, gearresteerd hebben het navolgende

REGLEMENT houdende bepalingen tot regeling van den Burgerlyken stand op het eiland Curaçao.

Algemeene Bepalingen.

Art. 1. De bepalingen en verordeningen, betrekkelyk tot de aangifte van geborene en overledene personen niet tot den slavenstand behoorende, by publicatie van Directeur in Rade dd. 1—3 September 1830 gemaakt, zoo wel, als andere, die opzigtelyk den Burgerlyken stand, mogten bestaan, worden verklaard vervallen en door deze wet, met het in werking komen derzelve, vervangen te zyn.

Art. 2. Van de geboorte en van het overlyden eens persoons niet tot den slavenstand behoorende, zal by den ambtenaar of de hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand, in het 3de artikel aangewezen, worden aangifte gedaan.

Art. 3. De Secretaris van het Gemeente-Bestuur zal zyn, Ambtenaar, en de Districtmeesters, hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand; dientengevolge, zullen de Registers van geborene en gestorvene personen niet tot den slavenstand behoorende, door hen worden gehouden, en de aangiften daarvan moeten geschieden, aan den ambtenaar, voor zoo verre de geboorten of het overlyden in het stads district plaats grypen, en aan de respective hulp ambtenaren, voor zoo verre dezelve in de buiten districten voorvallen.

Het zal, niettemin, aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand vrystaan, om de twee effective onder hem ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur werkzaam zynde klerken, met het houden der Registers geheel of gedeeltelyk te belasten, en zullen dezen tevens bevoegd zyn om, by ziekte, afwezigheid of andere bezigheden van den ambtenaar voornoemd, zelfs zonder speciaal belast te zyn, ten deze voor hem te fungeren.

Art. 4. De acten van den Burgerlyken stand zullen inhouden het jaar, den dag en de dagteekening wanneer zy zyn gepasseerd, de voornamen, namen, den ouderdom, en de woonplaats van al de genen, die daarin opgenoemd worden.

Art. 5. De ambtenaar en hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand, zullen in de acten, welke zy passeren, niets mogen invoegen, het zy by wyze van aanteekening, het zy door eenige inlassching, hoegenaamd, buiten hetgene door de comparanten daarby moet verklaard worden.

Art. 6. De getuigen, welke by de acten van geboorte en overlyden, overeenkomstig deze wet, vereischt worden en van het mannelyk geslacht moeten zyn, zullen door de belanghebbende partyen worden gekozen, en meerderjarig moeten zyn.

Art. 7. By de inschryving van eenige acte op de Registers zullen de ambtenaar en hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand, dezelve aan de comparanten voorlezen en zal van het in achtnemen dezer formaliteit in de acte worden melding gemaakt.

Art. 8. Na deze voorlezing zal de acte door den ambtenaar of hulp ambtenaar van den Burgerlyken stand, als mede door de comparanten geteekend worden, of er zal worden melding gemaakt van de redenen welke de comparanten hebben weerhouden te teekenen.

Art. 9. De acten van den Burgerlyken stand, zullen in Registers, waarvan dubbele moeten gehouden worden, worden ingeschreven.

Art. 10. De Registers zullen door den President van den Raad van Civile en Criminele Justitie, of wel, by wettige verhindering, door een der leden van gemelden Raad, daartoe door hem gecommitteerd, van de eerste tot de laatste bladzyde gefolieerd en gewaarmerkt worden.

Art. 11. De aanvraag tot waarmerking in het voorgaande artikel bedoeld, zal door den ambtenaar van den Burgerlyken stand, aan den daarby genoemden President schriftelyk geschieden, met vermelding van het getal bladen, waarop het waarmerk verzocht wordt.

De President van den Raad van Civile en Criminele Justitie zal daarna de gewaarmerkte bladen, waaruit de Registers zullen worden zamengesteld, tegen reçu, bevattende het getal derzelve, terug geven aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand, die als dan, overeenkomstig het bepaalde by het volgende artikel, de uitdeeling daarvan onder de respective hulp ambtenaren bewerkstelligen en van hen een gelyk reçu der uitgereikte gewaarmerkte bladen, ontvangen zal; deze reçus zullen in de respective Secretaryen van den Raad van Civile en Criminele Justitie en van het Gemeente-Bestuur worden nedergelegd.

Art. 12. Alle Registers, modellen of andere gedrukte stukken, zonder onderscheid, die tot het aan- en in orde houden van den Burgerlyken stand, worden vereischt, zullen op kosten van de Gemeente-kas worden vervaardigd en aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand, zoo voor zyne administratie, als tot uitdeeling aan de onderscheidene hulp ambtenaren, worden afgegeven.

Art. 13. De acten zullen achter elkander in de Registers worden ingeschreven, zonder eenig wit vak tusschen beiden open te laten. Ook zullen geene tusschenregels of uitschrappingen worden gedoogd, maar alle veranderingen op den kant worden gesteld, en dezelve, zoo wel als alle doorhalingen, welke steeds het doorgehaalde leesbaar moeten laten, worden goedgekeurd, en voorts niets in cyfer letters of by verkorting mogen worden uitgedrukt.

Art. 14. De Registers zullen op het einde van ieder jaar worden afgesloten, en zal in de maand Maart daaraanvolgende een der dubbele worden overgebragt ter Algemeene Secretary, en het andere, ter Secretary van het Gemeente-Bestuur blyven berusten.

De hulp ambtenaren zullen in de maand January van elk jaar, de door hen gehoudene Registers doen toekomen aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand, die de daarin voorkomende acten in door hem gehouden wordende registers, zal overbrengen, en dezelve met zyne handteekening authentiseren.

Art. 15. Na deze overschryving zal de ambtenaar van den Burgerlyken stand een Alphabetisch Index, op de door hem gehoudene Registers zamenstellen, en achter in dezelve doen volgen; terwyl alle documenten tot de daarop ingeschrevene acten behoorende, als bylagen gevoegd zullen worden by dat, hetwelk jaarlyks ter Algemeene Secretary wordt nedergelegd.

Art. 16. Het zal aan elk en eenen iegelyk vergund zyn, om uittreksels uit de Registers te ligten, onder betaling van *f*5. leges, ten behoeve van den ambtenaar van den Burgerlyken stand of van de by art. 3 aangeduide hulp ambtenaren, zoo lang dezelve de Registers onder zich hebben.

De extracten, overeenkomstig de Registers, uitgegeven, en door de bevoegde autoriteit in deze kolonie gelegaliseerd, zullen geloofd worden, tot dat de valschheid daarvan geregtelyk beweerd wordt.

Art. 17. Wanneer op den rand van eene andere reeds ingeschrevene acte, melding gemaakt moet worden, van eene acte betrekkelyk tot den Burgerlyken stand, zal zulks geschieden ten verzoeke der belanghebbende partyen, door den ambtenaar of hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand, in de loopende Registers of op die welke reeds afgesloten en ter Secretary van het Gemeente-Bestuur nedergelegd zyn, als mede door den Algemeenen Secretaris in de ter zyner Secretary bewaard wordende Registers; ten welken einde de ambtenaar of hulp ambtenaren voornoemd, binnen acht dagen aan den Algemeenen Secretaris daarvan zullen kennis geven, welke zorgen zal, dat deze vermelding op de onder hem berustende registers op dezelfde manier gedaan worde.

Art. 18. Elke overtreding van de voorgaande artikelen, door de daarby vermelde ambtenaren gepleegd, zal gestraft worden met eene geld boete van niet minder dan *f* 5. en niet meer dan *f* 50.

Art. 19 Een ieder die in de Registers eene onwettige verandering zal hebben gemaakt, zal deswege, voor zoo ver de schade vergoeding betreft, persoonlyk verantwoordelyk zyn.

Art. 20. Elke onwettige verandering, elke vervalsching in de acten op de Registers van den Burgerlyken stand voorkomende, elke inschryving van op niet behoorlyk gefolieerde en geparapheerde bladeren, en anders dan in de daartoe bestemde Registers gedaan, zullen aan de partyen regt geven tot het eischen van schade vergoeding.

Art. 21. De registers zullen eenmaal in het jaar door twee leden van het Gemeente-bestuur, [illegible] President van hetzelve te committeren, worden nagezien en geverifieerd, waarvan dezelve met hunne handteekening op de registers zullen doen blyken.

Art. 22. In alle gevallen, wanneer van acten, betreffende den Burgerlyken stand, by den Competenten Regter kennis wordt genomen, zullen de belanghebbende partyen zich tegen het vonnis by oppositie of hooger beroep, mogen voorzien.

Art. 23. Ten einde er zoo veel mogelyk eenvormigheid in de behandeling der zaken ten deze plaats hebbe, zullen de hulp ambtenaren met den ambtenaar van den Burgerlyken stand, in alles daartoe betrekkelyk, in correspondentie staan en van hem al zoodanige instructien ontvangen als hy zal vermeenen hen te moeten geven. Zy zullen door hem met de vereischte registers en modellen worden voorzien.

Van de acten van Geboorte.

Art. 24. De aangifte van geboorte, zal binnen drie maal vier en twintig uren, de zon- en by het Gouvernement als zoodanig erkende feestdagen, uitgezonderd, aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand, voor zoo verre het stads district betreft, en, aan de hulp ambtenaren, voor zoo verre de buiten districten aangaat, gedaan worden; zullende voor elken dag verzuim, door den genen, die tot het doen der aangifte gehouden was, verbeurd worden, eene boete van *f*2. per dag. De ambtenaar of hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand zullen kunnen vorderen dat het kind aan hen worde vertoond.

Art. 25. De aangifte der geboorte van een in *echt* verwekt kind zal gedaan worden, in presentie van twee getuigen, door den vader van hetzelve, of, by ontstentenis van den vader, door den geneesheer, vroedmeester of de vroedvrouw, en, by aldien geene dezer laatsten by de bevalling hebben geassisteerd, door de naaste bloedverwanten, of wel eindelyk door die genen, die anders daarby zyn tegenwoordig geweest; waarop de acte van geboorte terstond in tegenwoordigheid van den aangever in de Registers zal ingeschreven en daarvan aan denzelven kosteloos een bewys afgegeven worden.

Art. 26. De aangifte der geboorte van eenig kind *buiten echt* verwekt, zal door den geneesheer, den vroedmeester, de vroedvrouw, de naaste bloedverwanten of eindelyk door den genen die anders by de verlossing is tegenwoordig geweest, in presentie van twee getuigen, als voren moeten geschieden, doch zal de naam van den vader daarby niet mogen vermeld worden.

Wanneer echter de vader genegen mogt zyn het buiten echt verwekte kind, voor het zyne te erkennen, zal zulks, met toestemming der moeder, kunnen geschieden en daarvan eene acte opgemaakt worden, van welke op de geboorte acte zal worden aanteekening gehouden.

Evenzeer zal van het echten der kinderen, door opvolgende huwelyken, op de geboorte acten, by aldien dezelve bestaan, worden aanteekening gehouden, terwyl de acten van erkenning altyd zullen gevoegd worden by de bylagen der loopende Registers.

Van de aangifte der geboorte dezer kinderen, zal eveneens een bewys kosteloos worden afgegeven.

Art. 27. De acte van geboorte zal vermelden den dag, het uur en de plaats der geboorte, het geslacht van het kind, de voornamen welke aan hetzelve bereids mogten zyn of zullen worden gegeven, mitsgaders de voornamen, namen, en de woonplaats der ouders; doch ingeval van *onwettige* geboorte, de naam en voornaam van de moeder alleen.

Art. 28. Indien eenig kind komt te overlyden, alvorens de aangifte van deszelfs geboorte hebbe plaats gehad, zal die aangifte niettemin als nog moeten gedaan worden, behoudens de verpligting, om tevens het overlyden deszelven aantegeven, overeenkomstig de voorschriften in de volgende artikelen vervat.

Art. 29. Wanneer eenig kind dood ter wereld is gekomen, zal de aangifte hiervan insgelyks geschieden, doch niet in de geboorte Registers, maar alleen in die van overledenen worden opgeteekend.

Art. 30. Al wie op dit eiland een jong geboren kind vindt, is gehouden daarvan ter Secretary van het Gemeente-Bestuur aangifte te doen, met aanduiding der kleederen en andere goederen, welke nevens het kind mogten gevonden zyn, met opgave van alle omstandigheden opzigtelyk den tyd en de plaats waarop het kind ontdekt is; van dusdanige aangifte zal eene verklaring worden opgemaakt, welke, behalve het vorenstaande, daarenboven zal moeten vermelden, zoo wel den vermoedelyken ouderdom des kinds als deszelfs geslacht, kleur en de namen welke men aan hetzelve zal geven.

De inschryving zal vervolgens op het Geboorte Register geschieden en op hetzelve aanteekening worden gehouden van de voornoemde afgegevene verklaring, welke als bylage by het ter Algemeene Secretary neder te leggen register, zal worden gevoegd.

Art. 31. Wanneer eenig geboorte mogt plaats hebben in hospitalen, gevangen huizen of andere openbare gestichten, zullen de chefs, bestuurders of opzigters van zoodanige inrigtingen, verpligt zyn, de by deze wet gevorderde aangifte, binnen den tyd en in de formen daarby voorgeschreven, te bewerkstelligen.

Art. 32. By aldien eenig kind, in *echt* verwekt aan boord van een Nederlandsch in deze haven te huis behoorend vaartuig, op zee of in eene vreemde haven geboren wordt, zal de vader, zoo hy op het vaartuig aanwezig is, of anders de bevelhebber, vergezeld van twee der ekwipagie, verpligt zyn om, binnen drie maal vier en twintig uren, na de terugkomst met zyn onderhebbend vaartuig binnen deze haven, daarvan de gevorderde aangifte in forma te doen, of pæne van *f*2. voor elken dag verzuim.

Art. 33. Van de geboorte van kinderen *buiten echt* verwekt, aan boord van Nederlandsche in deze kolonie te huis behoorende vaartuigen plaats hebbende, zal door den bevelhebber by deszelfs terugkomst in deze haven als in het voorgaande artikel bepaald, de aangifte worden gedaan, op pœne als by deze wet tegen het verzuim van het doen der aangifte is vastgesteld.

Art. 34. Wanneer echter de geboorte van eenig in *echt* verwekt kind plaats vindt aan boord van Nederlandsche in deze kolonie te huis behoorende vaartuigen, en die vaartuigen onverschillig om welke reden binnen deze haven niet terug komen, zal de vader van het in echt verwekte kind, indien hy aan boord is tegenwoordig geweest, of anders de bevelhebber van zoodanig vaartuig, aanzoek doen by den Nederlandschen Consul of Agent der plaats alwaar hy het eerste aanlandt, om een bewys van aangifte optevragen en door deszelfs intermediair by de eerst voorkomende gelegenheid aan het Hoofdbestuur dezer kolonie te doen toekomen, ten einde aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand, ten fine van inschryving in het loopend geboorte-register, te worden uitgereikt.

Ingeval er geen zoodanig Consul of Agent in de haven alwaar eenig hierin bedoeld vaartuig mogt zyn binnen loopen, aanwezig is, zal de vader van eenig in echt verwekt kind, byaldien hy aan boord is geweest of zoo niet, de bevelhebber, gehouden zyn om de aangifte, behoorlyk door hem en twee der equipagie geteekend, by de eerste daartoe geschikt voorkomende gelegenheid aan het Hoofdbestuur intezenden, of wel by gebreke van dien dadelyk na deszelfs terugkeer in de kolonie inteleveren, op pœne van voor elke in dit geval niet gedane aangifte, te zullen verbeuren eene boete van *f*50.—Van kinderen *buiten echt* verwekt, zal de bevelhebber, onder gelyke pœne, hetzelfde moeten bewerkstelligen.

Art. 35. De geboorte van kinderen, aan boord van 'sRyks schepen, zal, voor zoo verre dezelve binnen deze haven of buiten baaijen op dat oogenblik zich bevinden, ter Secretary van het Gemeente-Bestuur moeten aangegeven worden, door den vader indien hy is tegenwoordig geweest, of anders door of van wege den kommandant van het vaartuig.

Art. 36. By de manumissie van eenigen slaaf, zal de manumittent gehouden zyn daarvan binnen drie maal vier en twintig uren na het verleenen van den vrybrief, ter Secretary van het Gemeente Bestuur aangifte te doen, op pœne als by art. 24 is bepaald.

De vrybrief zal by die aangifte worden vertoond, en de inschryving daarop onverwyld in het geboorte register geschieden; terwyl van de manumissie op de acte aanteekening zal gedaan worden.

Art. 37. Het zal aan niemand vrystaan om eenen anderen naam of voornaam aantenemen, of aan zyne minderjarige kinderen eenen anderen naam of voornaam te doen aannemen, dan waaronder *dezelve op het geboorte* Register bekend zyn, ten zy op speciale autorisatie van den Gezagvoerder dezer kolonie, namens wien hiervan in de openbare nieuwspapieren aankondiging zal worden gedaan.

Art. 38. De belanghebbende, zal de bekomene autorisatie in het voorgaande artikel bedoeld, binnen drie maal vier en twintig uren, na ontvangst derzelve, aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand of aan de hulp ambtenaren, voor zoo lang de registers onder hen berustende zyn, overgeven.

Op deze autorisatie, zal de toegestane naams verandering op de acte van geboorte, indien dezelve aanwezig is, worden aangeteekend, en in alle gevallen, de autorisatie voornoemd, by de bylage van het geboorte register worden nedergelegd.

Van de acten van Overlyden.

Art. 39. Geene begraving of begeleiding ter begraving van in het stads District overledene personen, niet tot den slavenstand behoorende, zal mogen plaats hebben, zonder dat aan den Doodgraver of aan de Aanspreker of begravenis bezorgers, uit een aan hen door den ambtenaar van den Burgerlyken stand kosteloos aftegeven certifikaat in duplo gebleken zy, dat de aangifte ter Secretary van het Gemeente-Bestuur heeft plaats gehad, op pœne eener boete van *f*200. door den Doodgraver of den Aanspreker of Begravenis bezorger te incurreren; voorbehoudens hetgene hierna by art. 45 zal worden bepaald; terwyl met opzigt tot sterfgevallen, in de buiten districten plaats grypende, deze Certifikaten *niet zullen vereischt worden*, maar de behoorlyke aangifte aan de hulp ambtenaren alleen voldoende zyn zal.

Art. 40. De acte van overlyden, zal door den ambtenaar van den Burgerlyken stand, voor zoo verre het stads district aangaat, en door de hulp ambtenaren, voor zoo verre de buiten districten betreft, worden opgemaakt, op de verklaring van twee getuigen. Deze zullen zoo mogelyk moeten zyn, de twee naaste bloedverwanten van den overledene, de geburen of wie anders zich daarmede zoude willen belasten, of wel, zoo iemand buiten zyne woning overleden is, de gene by wien hy gestorven is en een bloed verwant of ander persoon.

Art. 41. De acte van overlyden zal bevatten: den geslachtsnaam, de voornamen, den ouderdom, de woonplaats van den overledene en het uur zyns overlydens; de dagteekening en plaats zyner geboorte, of de overledene was ongehuwd, gehuwd, weduwenaar of weduwe, de naam en voornamen van den echtgenoot, en eindelyk den naam, de voornamen en den ouderdom der getuigen.

Art. 42. Ingeval van overlyden eens burgerlyken persoons niet tot den slavenstand behoorende, in eenig hospitaal, gevangenhuis of andere openbare gestichten, zullen de chefs, bestuurders of administrateurs van zoodanige inrigtingen, tot het doen van de gevorderde aangifte ter Secretary van het Gemeente-Bestuur gehouden zyn. Op deze kennisgeving, waarby geene verdere getuige gevorderd wordt, zal de acte van overlyden worden opgemaakt, en indien by geschrifte gedaan, zal dezelve aangifte by de bylagen van het Register nedergelegd worden.

Art. 43. Van militairen en in 'sRyks dienst zynde zeelieden, die op dit eiland zyn geboren, en in de hospitalen of elders op dit eiland, of wel aan boord hunner schepen, zoo dezelve binnen deze haven of in eenige der baaijen van dit eiland zich bevinden, komen te overlyden, zal door den kommandant der troepen en den kommandant van 'sRyks vaartuig, tot welks ekwipage de overledene behoorde, eene schriftelyke aangifte aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand ingezonden, en daarop de acte van overlyden, opgemaakt worden.

Art. 44. Wanneer in 'sRyks dienst zynde zeelieden, die op dit eiland zyn geboren, aan boord van 'sRyks vaartuigen van de station in de West-Indien, op zee, of in eenig andere haven komen te overlyden, zullen de dood acten, volgens de bestaande verordeningen, dienaangaande opgemaakt, door de respective kommandanten by hun eerste binnen vallen aan het Hoofd-Bestuur moeten worden overgelegd.

Art. 45. Wanneer er teekenen *of sporen zyn van eenen* geweldigen dood, waardoor *de begraving niet dan* na voorloopige inspectie der Policie, *met behulp van den* Stads Chirurgyn en Officier van *Gezondheid*, overeenkometig de bestaande wetten, *mag geschieden*, zal de ambtenaar, aan wien deze in*spectie is opgedragen*, verpligt zyn, om aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand, alle berigten medetedeelen, welke hy omtrent den naam, de voornamen en den ouderdom van den overledene heeft kunnen bekomen.

Art. 46. Binnen twee maal vier en twintig uren na het voltrekken der doodvonnissen, zal door den ambtenaar belast met het Publieke Ministerie aan den ambtenaar van den Burgerlyken stand, worden toegezonden de berigten by art. 45 bepaald, volgens welke de acte van overlyden zal worden opgemaakt.

Art. 47. In alle gevallen van eenen geweldigen dood, het zy in de gevangenissen of andere gestichten en inrigtingen, hoe ook genaamd, het zy door de uitoefening eener doodstraf, zal die omstandigheid niet in de Registers mogen vermeld worden, doch zullen de acten van overlyden, eenvoudig ingerigt zyn in den vorm by art. 41 bepaald.

Art. 48. Dewyl de certifikaten by art. 39 vermeld alleen worden afgegeven, na dat de aangifte van overlyden behoorlyk is geschied en de bureaux op zon en feestdagen niet worden geopend, zoo wordt verder bepaald: dat tot begraving van personen, welke in het stads district op Zaturdag na drie ure van den middag of na drie ure des middags van elken dag, die eenen by het Gouvernement erkende feestdag voorafgaat, komen te overlyden, een provisioneel permit tot begraving door den ambtenaar van den Burgerlyken stand of eenen der op zyn bureau zynde effective klerken zal worden afgegeven; welk permit op den eersten dag, volgende op de zon of feestdagen voornoemd, ter Secretary van het Gemeente-Bestuur, alwaar als dan de aangifte behoorlyk moet geschieden, zal overgegeven worden.

Over de verbetering van acten van den Burgerlyken stand.

Art. 49. De verzoeken tot verbetering der acten van den Burgerlyken stand zullen geschieden aan den Raad van Civile en Criminele Justitie, welke by deze competent wordt verklaard, om daarover, na het Publieke Ministerie gehoord te hebben, te beslissen, behoudens hooger beroep.

De belanghebbende partyen zullen, wanneer de omstandigheden zulks mogten vorderen, opgeroepen worden.

Art. 50. Het vonnis van verbetering zal nimmer kunnen werken tegen de belanghebbende partyen, die hetzelve niet gevorderd hebben noch behoorlyk zyn opgeroepen geweest.

Art. 51. Van de vonnissen van verbetering, zal door den ambtenaar van den Burgerlyken stand op den kant der verbeterde acte worden melding gemaakt, zoodra een afschrift van het vonnis hem zal zyn ter hand gesteld en zal dit afschrift by de bylagen der Registers behooren.

Art. 52. De ambtenaren en hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand, mitsgaders de by art. 21 vermelde Leden van het Gemeente-Bestuur, zyn verpligt om den Commissaris van Policie, als belast met het Publieke Ministerie, te onderrigten van alle overtredingen dezer wet, die ter hunner kennisse komen.

De Commissaris van Policie, als belast met het Publicke Ministerie, zal de overtreders vervolgen, en de zaak ter cognitie brengen van de Regtbank van kleinezaken.

Art. 53. De boeten in deze wet voorkomende zullen zyn ten behoeve van de Gemeente kas.

Gearresteerd op Curaçao den 26sten April 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

[illegible]

Art. 1. [illegible]

[illegible] publicatie van [illegible] Directeur in Rade dd. 1—3 September [illegible] gemaakt, zoo wel, als andere, die opzettelijk den Burgerlijken stand, mogten bestaan, worden verklaard vernietigd [illegible]

[illegible] geregelde Registers; [illegible] worden [illegible] ambtenaren [illegible] voorstaand, [illegible] den Algemeene Secretaris [illegible] zullen [illegible]

[illegible] gedaan.

Art. 3. De Secretaris van [illegible]

[illegible]